Cele doua fet(z)e ale acestui blog

Cele doua fet(z)e ale blogului suntem noi, Gabriela și Mirela. Ne cunoaștem de peste 15 ani, am făcut amândouă facultatea la Cluj -Napoca, una teatrologie, cealaltă, litere. Am lucrat amândouă în presă, la un radio care înainte de 2000 era o emblemă a presei clujene, un simbol, o stare de suflet, cum ne plăcea să spunem, se numea CD Radio. De 12 ani locuim amândouă în Italia, în sud, lângă Napoli, nu în același oraș. Suntem bilingve, visăm bilingv, dar numărăm în română, ne enervăm și înjurăm uneori în română, gătim în italiană, citim mult în română, dar mai mult în italiană, ascultăm multă muzică, italienească și românească, uneori ni se pare mult mai ușor să ne exprimăm în italiană, chiar și atunci când vorbim la telefon, sunt expresii sau cuvinte care ne vin mai ușor în italiană decât în română. Avem mai mulți prieteni italieni decât români. Suntem la zi (deformație profesională) cu tot ceea ce se întâmplă în politică, ecnomie, social, în cele două țări pe care le simțim ale noastre. Nu ne-am înstrăinat de România și ne simțim integrate în Italia. Ne luptăm cu prejudecățile de tot felul, în Italia, cu cele legate de români, iar în România cu cele legate de italieni. Vrem să scriem despre tot ceea ce îi poate ajuta pe ceilalți să lase la o parte stereotipurile și prejudecățile și să incerce să cunoască oameni, situații, evenimente, locuri, înainte de a judeca. Tocmai de aceea am hotărât să scriem un blog bilingv și ne-a plăcut amândurora numele "***Blog cudouă fet(z)e***", ne-a venit aproape spontan, ni s-a părut perfect pentru ceea ce ne-am propus să facem, adică să scriem la 4 mâini , in două limbi, două stiluri diverse. Când trăiești 12 ani într-o altă țară, un alt spațiu cultural, ajungi să trăiești, să gândești și să simți bilingv de dimineață până seară. Registrul lingvistic, dar și cel afectiv se modifică în permanență, se

întâmplă totul natural, ți se pare firesc să spui “Buongiorno”și “Poftă bună”, să citești copilului povești în limba română, să îl auzi fredonînd prin casă “Perfect fără tine”, să te enervezi și să îți cerți copilul în limba ta (și vecinii să înțeleagă că suntem foarte supărate dacă ne vărsăm năduful în limba noastră), îți vine natural să gătești paste in fiecare zi și să mănânci dimineața magiun făcut de mama. ***Blogul cu două fet(z)e*** e încercarea noastră de a da un sens acestei duplicități interioare pe care o trăim în fiecare zi, de a pune ordine in “năuceala” lingvistică, afectivă și culturală care ne definește propria identitate.